

Подільське СЛОВО

З любов'ю до вас!

50 років

№11 (5218) П'ятниця, 17 березня 2017 року

12 сторінок

Тема тижня

Україна відзначила День добровольця

14 березня на державному рівні Україна вперше відзначила День добровольця та вшанувала тих, хто у 2014 році кинувся рятувати країну від агресії Кремля. Це — свято людей, які за покликом власного серця стали на захист Батьківщини.

День українського добровольця,
Тернопіль, 2017.
Світлина Миколи Василечка

Весна надії та сподівань

2

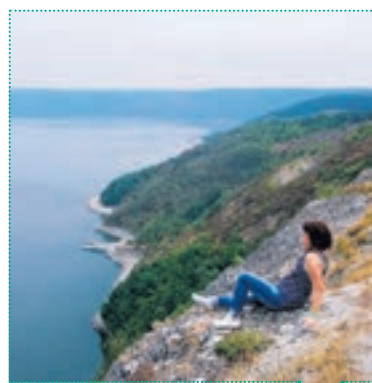
Фотоархів. Стежки тріумфів та небезпек у житті простого українця

5

«І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій...»

7

9 маловідомих місць Західної України, які варто відвідати

10

Дата була обрана не випадково. Саме у березні 2014 року війська Російської Федерації анексували Кримський півострів. Водночас, на південно-східних територіях активно проводилися проросійські мітинги із закликами приєднання до РФ, захоплення адміністративних будівель і підняттям російських прапорів.

Тоді з лав «Самооборони Майдану» був сформований Перший добровольчий батальйон Національної гвардії. 14 березня 2014 року більше п'яти сотень бійців прибули на полігон у Нові Петрівці Київської області.

За постановою, яка узаконює нове свято для українців, проголосував 231 народний депутат. Верховна Рада України установила відзначення Дня українського добровольця «з метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України, сприяння подальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві, посиленню суспільної уваги та турботи до учасників добровольчих формувань та на підтримку ініціативи громадськості».

Історичний екскурс свідчить, що феномен добровольства здавна притаманний українцям. Одним із перших таких прикладів можна назвати Запорізьку Січ — воєнізовану структуру з добровольчих батальйонів, які століттями боронили Україну.

Інший яскравий приклад, але вже з нової історії України, — легіон Українських січових стрільців, що теж формувався винятково на добровольчих засадах. Події Першої світової війни українці вирішили використати задля втілення заповітної мрії про незалежність. До лав УСС записалося майже 20 тисяч добровольців. Згодом австрійська влада дозволила лише 2500 воякам прийняти присягу й утворити легіон УСС.

Як і тоді, в далекому 1914 році, у 2014 українські добровольці нічого не мали: ані від-

повідного озброєння, ані одягу, ані взуття. Попри це, безстрашні бійці зажили слави найвідважніших вояків. «З нами йшли в наступ українські добровольці. Це, мабуть, найкращий відділ із усієї австро-угорської армії», — йшлося в німецькому повідомленні з фронту до командування Південної армії. Саме тоді на західноукраїнських землях розпочався потужний волонтерський рух. По суті, місцеве населення одягало й годувало українських добровольців, надсилало на фронт так звані «любістки» — спеціальні посилки-пакунки.

Потім було полум'я Другої світової — і знову добровольці першими стали на захист Батьківщини.

Але найяскравішим прикладом феномена українського добровольства, безсумнівно, стала Революція Гідності. Тоді тисячі громадян вийшли на майдани країни, висловлюючи протест проти антидержавної політики тодішнього керівництва країни, а потім зі зброєю в руках першими вступили в протистояння з озброєними «до зубів» російськими найманцями.

Рекордна явка у військкомати країни була зафіксована навесні 2014 року. Люди приходили самі, не чекаючи на повістки. Інші самоорганізувалися в батальйони й вирушали на схід. Саме завдяки добровольцям — їхній мужності, відданості національним інтересам і щирому патріотизму — вдалося зупинити агресора, мобілізувати сили в тилу й озброїти армію.

Українські добровольці стали гордістю українського народу та водночас головним боєм Кремля. Згідно з даними статистики, у воєнному конфлікті в зоні АТО взяли участь майже 40 добровольчих батальйонів. Переважна більшість із них перетворилася на військові частини силових структур. Втім, є серед них і такі, що продовжують залишатися цілком незалежними формуваннями та не підпо-

рядковуються жодному силовому відомству (ДУК, ОУН тощо).

Загалом з початку російської агресії на Донбасі до лав Збройних сил України долучилися понад 100 тис. добровольців, багато з них вже поклали голови у боях на сході України. Про це повідомив спікер Міноборони Дмитро Гучулак. Поряд із тим, переважна більшість сьогодні перебуває в оперативному резерві ЗСУ першої черги та вже у формі української армії продовжує захищати рідний край від загарбників.

«Традиції добровольців були закладені у новітню українську армію, яка за останні роки значно змінилася, — інші умови, зброя, вишкіл, медичне забезпечення, техніка. Єдине, що залишилося незмінним, — любов до України, віра у перемогу і підтримка людей! Дякую всім воїнам-добровольцям — тим, хто працює в Національній поліції, служить в Національній гвардії, перевівся до лав Збройних Сил, або займає активну громадянську позицію в цивільному житті. Ваша єдність і рішучість нині дуже потрібні Україні! Своєю самовідданою службою і героїчними вчинками ви вкотре доводите, що неможливо перемогти тих, хто готовий за Батьківщину віддати своє життя», — зауважив під час нещодавньої зустрічі з добровольцями Президент України Петро Порошенко.

З нагоди відзначення цього свята на Театральному майдані Тернополя відбувся урочистий захід. Тернополяни та гості міста вшанували учасників АТО, які загинули за єдність України. Також бійцям-добровольцям вручили відзнаки, у тому числі й посмертно. Державні нагороди отримали члени їх сімей.

Продовження на сторінці 6.

Збройні Сили України — гарантія безпеки та миру в державі
ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА ЗА КОНТРАКТМ

Тернопільський об'єднаний міський військовий комісаріат
м. Тернопіль, вул. Тролейбусна, 5,
тел.: (0352) 43-58-19, 066 086-83-24

Грошове забезпечення від 7000 грн.,
одноразова грошова допомога 10000 грн.

ТОВ ЕКК "Роміс"

Проводить експертну оцінку нерухомого майна: будинків, квартир, земельних ділянок тощо.

Роботи із землеустрою:

приватизація землі; геодезичні роботи; нормативна оцінка земельних ділянок.

м. Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, 7-й пов.,
тел./факс 43-50-27, 067 797-93-04

Проблема

Ще трохи — і будинок може обвалитися!

Під'їзд був у незадовільному стані. На стелі виднілися сліди підтіканих, підлога ще не встигла висохнути від недавніх калюж. **Пан Степан, який живе на верхньому поверсі,** запросив нас у квартиру. Оразу впали в очі великі розводи на стелі.

«Це все накоїли ті води! Ремонт недавно робив. Сил нема, — не вгавав чоловік. — Скільки сварилися, просили — нічого не допомагає».

Пан Степан показав нам і дах. Вид побаченого духа перехопило. На диво, більше ніхто із сусідів не захотів нічого розповісти чи поскаржитися.

«Ось так і живемо. Спочатку — всі герої, готові писати скарги. А як дійде до діла, то — моя хата скраю...»

Виходячи з під'їзду, натрапила на старшого чоловіка, котрий також проживає у цьому під'їзді. Він час від часу: «Це все наш ЖЕК. За той год, відколи я тут живу, жодного разу не проводили роботи з підготовки приміщення до опалювального сезону. З вікон дме, на площадках двері не зачінаються або їх немає. Словом, ті мільйони кубів, що ми спалюємо, йдуть на вулицю. А рахунки надсилають щомісяця! Надто за обслуговування будинку. А яке воно? Всюди безлад, дах тече. Хочу наголосити, що сходові клітки заганяються із залізобетонних конструкцій і стоїть на так званій цегляній подушці, яка від постійної вологи розм'якла. В

«Дах протікає. На сходовій клітці калюжі. А що коїться в квартирах на верхньому поверсі, страшно уявити», — розповідала мені знайома про будинок, що розташований на провулку Микулинецькому, 4 у Великій Березовиці, де проживають її родичі. Словом, куди тільки сусіди не звертались, ніхто не в змозі їм допомогти. Я одразу ж вирушила за вказаною адресою, щоб на власні очі подивитися на масштаб критичної ситуації...

будь-який момент котрась із стін будинку може просісти. Це ж небезпечно! Ми розповідаємо про свої проблеми, скажимося. А нам у відповідь: «А ви заплатили за квартиру?» Та ми платили, але ж і ви щось робіть. Підвали захищені, сходові клітки завалені сміттям. Дім довели до аварійного стану. Буде та ж ситуація, що й у Чернігові...» Чоловік розвів руками і пішов.

На дитячому майданчику сиділи молоді матусі з дітьми. Після спілкування з ними стало страшно за їхнє життя. Оразу ж **рушля до кошика селищної ради Іллі Костюка** за поясненнями, хто і чому довів цей будинок до такого стану.

Ілля Ігорович радо погодився на спілкування і сказав, що, можливо, хоча б через нашу газету доведе до голови те, що вони чомусь навідріз відмовляються чути.

«Минулого року ухвалили програму, аналогічну державній Програмі «70/30», згідно з якою проводимо капітальні та поточні ремонти у багатоквартирних будинках. Із сільськогосподарського спрямовуємо 70% від суми, зазначеної в кошторисі, а жителі будинку — 30%. За цією програмою в одному будинку вже провели ремонтні роботи. На черзі були ще два. Проте через аномальні снігопади у листопаді не змогли нічого зробити. Люди на зібранні коштів закупили матеріали і відклали ремонтні роботи до весни.

Із деякими жителями будинку на провулку Микелини будинку, 4 я неодноразово спілкувався і розповідав їм про цю програму. Пояснював, що у домі є 60 квар-

тир. Мовляв, збирайте збори, я прийду і поясню, що це за програма, як її втілити і що вона дасть. Усі прагнуть, аби було краще, а докласти зусиль ніхто не хоче. Я розумію, що ті будинки у жахливому стані і ремонт треба там проводити набагато частіше. Але ж у селищній раді є ще безліч інших проблем. Зокрема, люди просять зробити дороги, а я не маю права їм відмовити.

Тих 30% є вагомим сумою для селищного бюджету. Хоча нині ми робимо усе можливе, щоб відремонтувати дахи. Бо комунальне підприємство не може нічого вдіяти... Та й у тарифний ремонт покривель.

Я спілкувався із деякими жителями під'їзду, де ви були, і пояснював, що є черга на виконання ремонтних робіт за минулого року. Перші у ній — два будинки, жителі котрих швидше зібрили кошти, закупили матеріали. Потім ще один. А вже їхній буде відремонтований після них. Ми не відмовляємось від своїх намірів... Я розумію, що заболіло. Але і мене розуміють: на півтора року неможливо одним порухом зрушити глибу, яку роками ніхто не чіпав. Крім того, це не останній будинок із такими проблемами. Як тільки сніг почав танути, із схожими скаргами звернулися кілька чоловік.

Я готовий усім допомогти, але і жителі будинку мають піти назустріч. Бо, бачите, людям на верхньому поверсі капає на голову, тече у стелі, а мешканцям нижніх поверхів — байдуже, і вони не збираються жодних коштів здавати. Люди мусять усві-

домити, що це не вибір кожного, до цього мають докластися усі. Адже, якщо ми нині не зробимо дах, то дім може обвалитися.

Щодо захарашення підвалів чи інших приміщень. Їх ще не працювали ЖЕКу засмітили. У нас, напевне, такий менталітет. Наприклад, вирішив замінити двері. Старі поніс у підсобне приміщення на даху. Для чого? Кому вони там потрібні? Так зробив один, другий третій — і маєте безлад. Те ж стосується і підвалів. Так рік за роком, рік за річчю і захарашується. А хто винен? ЖЕК, селищна рада — всі, тільки не усього.

І так в жителі. До прикладу, у нас в селі 75 квартир мають централізоване опалення. Я на зборах звернувся до їх власників із пропозицією перейти на автономне. Люди нарobili крику, мовляв, люда хоче нас від газу від'єднати... Заге у січні-лютому платили по три-чотири тисячі грн. за газ. Нещодавно вийшла постанова, що від централізованого опалення можна відключатись не поквартирно, а будинком. Жителі п'яток будинку погодилися, а одного ні, бо там четверо людей навідріз відмовилися.

Наголошую, що готовий піти назустріч, допомогти. Але, передує зміна на краще мають хотіти самі люди і теж вживати заходи з вирішення тих чи інших проблем. Інакше діла не буде...»

Що ж, вислухали усіх... Гадаю, досить шукати одинних і вказувати один на одного пальцем. Треба закочувати рукави і разом ставати до роботи.

Зоряна ДЕРКАЧ.

Кримінал | Обережно: шахраї!

Грошова реформа від аферистів

Сто тисяч гривень втратила старенька мешканка села Долина на Тереківщині. Двоє незнайомих обміняли гроші на сувенірні купюри.

Шахраї, що завітали до 84-річної жінки, назвали працівниками банку та запевнили, що у зв'язку з грошовою реформою гроші слід обміняти. Мешканка району повірила і винесла усі заощадження — сто тисяч. Пройдисвіти швиденько обміняли гривні на долари, сіли в автомобіль і поїхали, а жертва, перераховуючи гроші, за підозрою обман. Повідомила про інцидент дочці, а та звернулася в поліцію.

Вкотре застерігаємо: не довіряйте незнайомим людям. Зняти пороби, обміняти гроші на долари, сіли в автомобіль і поїхали, а жертва, перераховуючи гроші, за підозрою обман. Повідомила про інцидент дочці, а та звернулася в поліцію.

Застережіть своїх стареньких батьків та інших родичів від подібних афер. Саме люди літнього віку найчастіше ошуковують.

Долари потрапили до рук шахраїв

Спритні шахраї виманили у 72-річного мешканця райцентру Ланівці понад 4 тисячі доларів.

Схема стара: невідома іномарка зупинилася на вулиці, водій запитав у пенсіо-

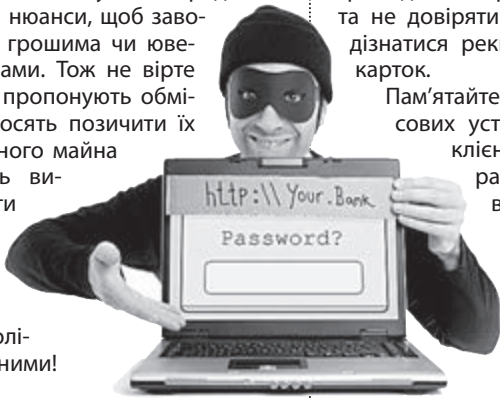
нера дорогу до місцевої лікарні. Той почав пояснювати, як дістатися до медзакладу, а пасажир авто попросив сісти до машини та показати.

Вже в салоні старенький дізнався, що в лікарні перебуває товариш одного з незнайомих і необхідно заплатити гроші за операцію.

Зловмисники попросили обміняти євро на готівку. Додали, що вже ввечері будуть операції, а операція слід оплачувати негайно. Жертва шахрайства повірив і вже вдома просто в руки віддав 400 доларів пройдисвітам. На його біду, ті підледіли, звідки господар брав готівку, і поки один забалакав старого, інший витяг речу зупинив.

Діду захопили кілька купюр євро та різані папірці. Про обман пенсіонер розповів поліцейським. За фактом шахрайства відкрито кримінальне провадження.

Країні, не довіряйте незнайомим! Шахраї віртуозно вмійють маніпулювати психікою людей. Вони завжди ретельно готуються до злочину й наперед продумують усі нюанси, щоб заволодіти вашими грошима чи ювелірними виробами. Тож не вірте невідомим, які пропонують обміняти гроші, просить позичити їх під заставу цінного майна чи пропонують вигідно придбати товар. Краще одразу повідомляти про таких людей працівникам поліції! Будьте пильними!

Жителі краю віддають власні заощадження аферистам

Чергове шахрайство задокументували працівники поліції. У 48-річного жителя з класного центру аферист зняв з картки понад 9 тисяч гривень.

Зі слів потерпілого, на його мобільний зателефонував невідомий і відреккомендувався співробітником служби безпеки одного з банків. Повідомив, що є загроза втрати грошей, а тому заради їх збереження фінустанова мусить здійснити деякі операції. Для цього потрібно вказати реквізити банківської картки. Чоловік повірив. І позбувся усієї суми на банківській картці.

Правогоохоронці вкотре звертаються до громадян із проханням бути обачними та не довіряти особам, які намагаються дізнатися реквізити ваших банківських карток.

Пам'ятайте, що працівники фінансових установ не телефонують до клієнтів, аби дізнатися номер рахунку чи пін-код. Якщо ви сумніваєтеся, чи дійсно вам телефонує справжній співробітник, запитайте, коли і в яке відділення ви можете підійти, щоб вирішити проблему особисто, а не по телефону.

Новачі

Зареєструвати шлюб за добу можна буде навіть у віддалених райцентрах Тернопільщини

У Тернополі молоді пари активно користуються послугою «Шлюб за добу». Проект почав діяти 20 лютого. В Українському домі «Перемога» вже провели церемонії для 15-ти пар. Надалі реєстрацію одруження за добу мають намір поширити і на райцентри нашого краю.

— Окрім того, що послуга є зручною і користь попитом на населення, вона є вигідною для бюджету. Адже майже 50% коштів залишається в місцевій скарбниці. Тому вважаю, що територія надання послуги «Шлюб за добу» треба розширювати, — зазначив очільник області Степан Барна.

Відповідно до задуму, укласти такий шлюб можна незалежно від місця прописки. Ініціатива була розрахована, насамперед, на військовослужбовців, які не мають можливості чекати місяць для реєстрації шлюбу, як це відбувається згідно зі стандартною процедурою. Проте слуга виявилася популярною та затребуваною і серед інших категорій населення, які хочуть створити сім'ю негайно.

Вікторія КОРОЛЬ.

Фотоархів

14

Мирон Сагайдак

Любов матері — всеильна

«Народився я у мальовничому селі Заруддя, де босими ногами стоптав трав'яні стежки берегів тихоплинної річки Стрипи. Вони манять мене й досі. Кожна поїздка у село не обходиться без відвідин пам'ятних місць дитинства та юності. **Мама, яка мовим учителем була першою культурно-просвітнянською родиною.** Її батько і брати були головами читальні «Просвіта», співали в церковному хорі, організували концерти і вистави.

Рідні розповіли, що коли мені виповнився рік, я захворів на тиф Лікували дітей знахарки-повитухи. Таким лікарем була наша сусідка на прізвище Буксиха. Вона, збираючись у церкву на Великдень, заварила нові трави, промовляючи молитви, які знала, і дала мені випити. Сама ж пішла до церкви і попросила настоятеля місцевого храму помолитись разом із прихожанами за моє життя. Коли у церкві забили дзвони, мама вийшла на подвір'я, в розпачі звела руки до неба і вигукнула: «Ісусе Христе, прошу, воскреси мою дитину!» Умиваючись слезами, зайшла до хати і в снігах втратила свідомість. Повертаючись із церкви, люди зайшли до нас і побачили її лежачою на землі, і я стояв у колісці. Про цю подію довго в селі розповідали старожили.

На знак подяки Богові за своє оздоровлення я написав, ілюстрував і видав першу повну історію про святики в Заруддях. Малими крупинками збирани спода, перекази, пісні, історичні документи. Книжка вийшла тиражем 30 тисяч примірників і розійшлася по всьому світу, оголошуючи людям про святе місце з'явлення Матері Божої. Як вдячність жителю сіл Заруддя, Озерянки, Лавриковець і Травотолок, які молилися під опікою о. Павла Ковалюка за моє здоров'я того Великодня, я підготував ілюстровану книжку про згадані села під назвою «Село моє — столиця серця мого».

Під Божим захистом удорожж життя

Рік тому, 21 лютого 2016 року, я важко захворів. Надії на одужання було дуже мало. Пам'ятаю, що лежав усю ніч у реанімаційному відділенні тернопільської лікарні і бачив лише темряву... Лікарі сказали, що залишилася тільки одна надія на порятунка — це сила Божа. І Господь зглянувся наді мною, дав

Стежки тріумфів та небезпек у житті простого українця

Мирон Іванович Сагайдак — один із героїв нової рубрики «Фотоархів», яку ми започаткували у ювілейному випуску газети «Подільське слово». Його, молодого й усміненого, багато років тому зазнав фотограф нашої району (світлина №14). Сьогодні ми познайомимо читачів із ним ближче, адже у своєму листі в редакцію він не просто розповів нам про теплі спогади своїх буремних років, а й пригадав цікаві історії з власного життя. І вони, без сумніву, захоплюють...

сон-видіння, в якому я нібито перебуваю у Марійському духовному центрі в Зарваниці. Зійшовши з Хресної дороги, сів на траві відпочивати й мама. Чую її голос: «Вставай, сину, бо до тебе знайомі йдуть». Плачучи, намагається вона підняти мене, просить встати, аж тут підходять до допомоги Слава і Ярослав Стецьки і кажуть: «Зараз побачиш Ісуса, який до нас наближається з небес». Я звівся на ноги та побачив образ Ісуса і Його Матері. Здригнувся і прокинувся, думаючи, що перебуваю у Зарваниці... Це було о 8 годині 22 лютого.

Кіно як хобі

На фотографії, опублікованій у «Подільському слові», я ще зовсім молодий — із камерою в руках та несправу, яка бачила мене чи не найважливішою віхою у професійній діяльності. **Разом із дружиною (Євгенією Ящук), починаючи з 1967 року ми працювали в кінотеатрі с. Великий Глибочок. Це була улюблена робота, адже сам почав знімати фільми камерою, яку мені подарував фронтний кінооператор.** Завжди перед цікавим фільмом ми демонстрували ролик про життя рідного села. Час-

начальство дізналося, що я не є членом партії. Тож апаратура заіржавіла, кіно ліквідували. Сільська рада забрала в мене і кіноапарат, район. Та я був не з тих, хто падає духом, тому пішов працювати сумісником на кіностудію Тернопільського комбайнового заводу, а у Великоглибочецькому будинку технічної творчості школяра продовжував працювати керівником кінофотогуртка. **Зняв із дітьми багато фільмів, які отримували дипломи і грамоти навіть на міжнародних фестивалях аматорського кіно.** Особисто знімав

сюди почали з'їжджати гості з різних країн та континентів.

Коштів, звісно, бракувало. Їх ледь вистачало на купівлю матеріалу, а отже музей робили своїми силами. Одного з таких робочих днів я навіть упав із даху будинку, з висоти 12 метрів, отримав компресійний перелом хребта. Та Господь допоміг одужати.

Час минає, і ось уже 20 років як я борюся з владою, щоб дала подвір'я в оренду для обслуговування музею, але, мабуть, цей ласий шматок землі комусь припав до душі і його таки хочуть привласнити.

Митець у всіх значеннях слова

Писати картини я любив завжди. У 1961 році до 100-ліття з дня смерті Тараса Шевченка намалював полотно «Шевченка на крамляках», за яке на конкурсі у Києві отримав диплом. **І сьогодні не розлучаюся з фарбами і пензлем — створив безліч етюдів із зображенням природи Великого Глибочка, Заруддя, музеїв архітектури і культури України в Києві, Львові.** У творчому доробку є місце і художнім творам на релігійну та етнографічну тематику. До слова, 12 хоругв для церкви Різдва Пресвятої Діви Марії, що в селі Великий Глибочок, — мого авторства, як і зображення у весь зріст святих Володимира і Ольги, а також Покрови Матері Божої, які прикрашають церкву. Дуже вдалими вийшли і два портрети артистки Катерини Рубчакової. Один із них є окрасою залу бібліотеки ім. В. Стефанюка у Львові, а другий виставлений у музеї Петра Медведика у Великому Глибочку», — пише нам пан Мирон.

Зрештою, талановита людина — талановита в усьому. І якраз підтвердження цьому є життєвий і творчий шлях нашого земляка Мирона Сагайдака. Додамо, що його фотографії та статті опубліковані в сотнях газет і в десятках журналів і енциклопедій. Мирон Іванович є автором і співавтором першої у світі повних біографій Ярослава і Слави Стецьків, виданих окремими книгами. Досі пам'ятає він і про те, що був робітником районної газети, свого часу брав участь у «Розмовній літературно-мистецькій рубриці «Подільське слово».

До слова, Мирон Іванович є ще й найстарішим депутатом сільської ради, однак, знімає, що подав заяву про зняття з нього повноважень депутата, бо, на жаль, не знаходить підтримки серед колег-депутатів. Літератор, історик, краєзнавець, журналіст, фотограф, кінооператор, політик, художник... Скільки граней він у собі відкрив! Яке цікаве життя прожив! За 74 роки Мирон Іванович Сагайдак пройшов тернистими і навіть небезпечними стежками життя, не зрадивши ні Бога, ні Батьківщину, і досі прагне залишити добрий слід для майбутніх поколінь.

Лілія КУЛЕНИЧ

Із в'єтнамськими дітьми у школі м. Хайной

Мирон Сагайдак у колі сім'ї

Лікарі жартували, коли я розповів їм про цей сон: «Видно, ви не все зробили на землі, і Господь повернув вас до життя, бо треба викінчити музей Ярослава Стецька, написати книгу про історію Великого Глибочка, про яку ви марили в машині «швидкої».

Через рік, 22 лютого 2017 року, мав щастя побачити Нерукотворний образ Ісуса в катедральному соборі Тернополя також о восьмій ранку. Скептики вважають це збігом, але я категорично заперечую такі рипущення, бо сон-видіння став для мене пророчим.

Згадаю ще одну подію, яка закарбувалася в моїй пам'яті навекі. У 1948 році якийсь п'яний офіцер НКВС дав мені Шевченка, а сам прицілівся з автомата і крикнув: «Прощавай, бандерівський поет». Це побачила у вікно сусідка Буксиха, миттю вибігла з хати і під час вистрілу прикрила мене своїм тілом. Бог милував — на ній тільки згоріла хустка.

Той портрет я розмістив у етнографічно-меморіальному музеї Петра Медведика. З цим науковцем, етнографом, краєзнавцем мене пов'язувала дружба впродовж 30 років. Назвала повага до цієї легендарної людини у відкритті його музею у Великому Глибочку.

Визнання та забуття

Зрештою, про нашу роботу довідався заступник комітету кіно Міністерства культури України Костянтин Партенович Кухалашвілі. Після того, як він відвідав Великий Глибочок і перевірів роботи кіноустановки, її стали кваліфікувати як показово-методичну. Про неї випустили всеукраїнський плакат, а мене як кращого з кращих делегатів із правом виступу. Саме там я отримав Почесний диплом Центрального комітету профспілок і подарунок. Та найціннішим презентом для мене стала найсучасніша кіноапаратура «23 КПК», вартість якої в ті часи дорівнювала ціні двох зернових комбайнів. Серед численних нагород — Почесна грамота Міністерства культури України і Почесна грамота до 100-річчя світового кіно, а також медаль «Будівничий України».

На жаль, тріумфальна хода в галузі кіно закінчилася, бо нове

фільми на майданах Помаранчевої революції і Революції Гідності.

Не кіном єдиним...

Історія рідного краю мене маняла завжди. Після закінчення 10 класу працював у Зарудянській середній школі на посаді вчителя фізики й фізвиховання. Разом зі своїм наставником, учителем історії Ярославом Михайловичем Холявою, започаткував історико-археологічний гурток, із членами якого проводили розкопки давнього городища на території школи. На жаль, мені так і не вдалося закінчити історичний факультет, про який мріяв, бо в армії серйозно підірвав здоров'я.

Великою дружбою з відомим археологом і істориком Ігорем Геретом та доктором історичних наук, професором і археологом Олександром Ситником надихнула мене на створення музейної кімнати історії села Великий Глибочок. Вона буде початком експозиції вже створеного раніше історико-меморіального музею Ярослава і Слави Стецьків. **Завдяки цьому музею весь світ дізнався про село Великий Глибочок.** Кошти на його відкриття встановлення пам'ятника Ярославу Стецьку збирала діаспора. Згодом

Подільське СЛОВО

50 років — дуже гарна дата! Щиро вітаю колектив газети і бажаю гострого пера, цікавих матеріалів, вдячних читачів. Усій команді міцного здоров'я, щастя та благополуччя! Ви — справжні і дуже приємні люди. А ще — креативні й сучасні. Добра вам і теплога слова від усіх людей! Хай процвітає газета "Подільське слово"!

50 літ — скажіть, чи це багато? Це — перетин кордонів, Це — перетин кордонів, Пише про Тернопіль і життя...

50 — поважна для газети дата! Хтось зовсім юним ще сюди прийшов. Хтось вперше вчився інтерв'ю писати. І кожен шлях цікавий тут пройшов...

Газета — наче міні-книжка, Читаючи її, дізнаєшся про все. "Подільське слово" — ви до сьогодення. Нехай перо в руках у вас цвіте.

Гортаємо з цікавістю сторінки, Де бачимо обличчя нам знайомі. Удачі вам і творчої наснаги! Нехай "Подільське слово" буде в кожному домі!

Галина БУТЕНИЧ

Тема тижня

Україна відзначила День добровольця

Початок на сторінці 1.

Зокрема, Указом Президента України «Про відзначення державними нагородами України» за особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державної суверенітету та територіальної цілісності України,

вірність військовій присязі, орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно) нагороджений рядовий Голембівський Руслан Михайлович. Боець був сапером 128-ої окремої гірсько-піхотної бригади, загинув 28 листопада 2014 року поблизу населеного пункту Червоний Жовтень, що на Луганщині. Орден вручили батькові солдата — Михайлу Михайловичу. На врученні також

була присутня сестра загиблого.

Нагрудний знак (посмертно) отримав солдат Магльона Володимир Петрович, навідник зенітно-артилерійського взводу 57-ої окремої механізованої бригади. Він загинув поблизу Зайцевого Донецької області 12 листопада 2015 року. Орден "За мужність" III ступеня (посмертно) вручили матері солдата — Оксані Володимирівні.

Окрім того, згідно з розпорядження голови Тернопільської обласної державної адміністрації Степана Барни, з нагоди відзначення Дня українського добровольця та за відмінне виконання службових обов'язків, самовідданість, професіоналізм і бездоганну військову дисципліну, медалями «За службу Україні» нагороджено бійців-добровольців:

Гурняка Віктора Петровича (посмертно);
Стефановича Віктора Володимировича (посмертно);
Андрійчука Олексія Володимировича;
Антонюка Ярослава Ярославовича;
Башту Олександра Олександровича;
Гринчука Миколу Васильовича;
Дідух Наталю Василівну;
Колодій Марію Романівну;
Лизуна Ярослава Валерійовича;
Онишка Юрія Михайловича;

Починка Олександра Ігоровича;
Харольського Назара Івановича;
Чирнописького Романа Павловича.

Цього дня на Микулинецькому кладовищі відбулося також покладання квітів до могил загиблих учасників АТО, представники духовенства відслужили панахиду. Вовшанувати пам'ять загиблих прийшли їхні рідні, бойові побратими, а також представники громадськості.

На превеликий жаль, у чинному українському законодавстві відсутнє визначення поняття «доброволець», зрештою, як і відсутнє тлумачення такого поняття, як «добровольче формування». Та будемо сподіватися, що цю несправедливість у скорому часі виправить уряд та як не вдалося терористам захопити багато міст на сході країни.

Лілія КУЛЕНИЧ

Одвічне

Русанівське надвечір'я

Найкращий відпочинок для моєї душі — спілкування з гарними людьми. Люблю їх, незалежно від того, рідні вони мені чи чужі, далеко живуть чи поряд. Дехто може запитати, як потрапити у категорію тих гарних людей, багато їх, і чи є вони у нашому часом жорстокому й несправедливому світі? Гарних людей навіть більше, ніж дехто може уявити. Передусім, діти — щирі, нічим не заплямовані душі, особливо новонароджені. Поглядом святого болю, доброти і водночас невідворотності дотику до Вічності сяють очі стареньких людей. Годину спілкування з ними можна порівняти з читанням дуже мудрої книжки. Багато гарних людей серед художників, письменників, поетів, працівників культури — натур творчих, про яких іноді кажуть, що вони не від світу цього. Люблю їх також...

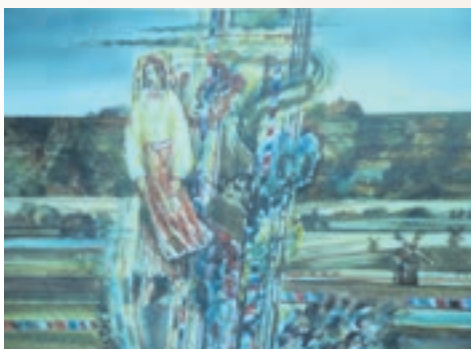
Високодуховна та реалістична Леся Олійник

На хутір Русанівка, який належить до Байківців, прийшла весна. Особливо тут людно у вихідні, адже приїжджає до батьків молодь — діти й онуки. А у будні працюють старші люди по господарству, розчищають подвір'я, дають лад у саду.

Колишнього депутата Тернопільської районної ради, завідувачку відділом мистецтв Тернопільської обласної бібліотеки для молоді Лесю Олійник познав за приємними домашніми клопотами. Багато років життя віддала пані Леся, щоб сяяти в душах людей вічне, те, що не минає. Ніколи не забуду її заходів, приурочених пам'яті українських письменників, композиторів, співаків. Як часто любила повторювати Леся Юхимівна, митців можна побачити не лише на портретах, а й зустрітися на вулиці, у транспорті. Тому в бібліотеку до мистецької вітальні запрошувала і визначних творчих людей нашого краю, і тих, хто робить великі впевнені кроки у царині мистецтва.

Народжена у суворих умовах Воркути, куди були виселені батьки за націоналістичну діяльність, Леся Олійник зростала в атмосфері великої поваги до свого знедоленого народу, віри у його особливу історичну місію. «Ми почнемо краще жити лише тоді, коли усвідомимо, хто ми є насправді, і що ми — українці. Щоб зрозуміти це, треба забути про телевизор, комп'ютер, який нищить (це довели вчені) ауру людини, а багато читати, особливо дітям і молоді, — каже пані Леся. — Зазовом дітям і молоді, — каже пані Леся. — Обов'язково народом легше керувати. Він перетворюється у німе стадо, яке спрямовують туди, де вигідно комусь». Прочитайте для початку хоча б такі книжки, як «Призначення України» Юрія Липи, «Від Яйця-райця до ідеї Спасителя» Тараса Чмиченка, твори Івана Огієнка про Тараса Шевченка та українські народні традиції, Олени Теліги про геополітичну значимість України. Попросіть у бібліотеці книги про християнську історію України. Ви по-іншому поглянете на світ, на себе, на Україну. Вас не заводуть на манівці, ви отримаєте імунітет від хвороби, яка зветься порізному, але симптоми у неї однакові — рабство та меншовартість...»

Скільки нині чути лайливих слів, продовжує думку Леся Юхимівна. Летить не-

цензурна лексика не лише з уст молодих. «Гарний» приклад подають і деякі старші люди. Це, на думку пані Лесі, страшна хвороба, якої потрібно якнайшвидше позбавлятися. Погані слова отруюють душу, збудалься людину від Бoga. Так само, вважає жінка, треба відучитися плювати на землю. «Плювок — це осквернення святої землі! — каже пані Леся. — Не буде здоровою ні фізично, ні морально людина, яка це робить».

Меся, у читача склалася думка, що пані Леся Олійник — сувора людина, яка вміє лише повчати? Зовсім ні. Вона дуже жіночна, щиросердна. Любить жарти й веселощі. Напрочуд молода. До безтями шанує гостей. Варить пресмачний український борщ, огірки й помідори лише квасить, томатний сік готує неймовірно! Вважає, що кави (обов'язково мелена, а не розчинна!) дуже помічна і нікому зашкодити не може.

Дай Боже вам, пані Лесю, всього, що зветься щастям!

Михайло Николайчук: погляд зсередини

Мистецькі полотна тернопільського живописця-монументаліста, члена Національного муніципального художнього музею України, уродженця села Лисівці Заліщицького району Михайла Николайчука експонують у багатьох художніх музеях України, а також у Канаді, Франції, Польщі, Німеччині, прикрашають приватні колекції. Руками художника ризвані не одну українську церкву. У джеко, можливо, складеться враження, що Михайло Николайчук — дуже забезпечена матеріально та майже недоступна для простого смертного людина. Зовсім ні! Живе митець разом із дружиною Марією у скромному помешканні в Русанівці. З допомогою дітей та онуків обробляє 25 сотих городу біля хати, тримає невеличку пасіку. Як усі, економить електроенергію. Але основне призначення цієї людини — творчість. Народився для

того, щоб, за його ж словами, трансформувати і переосмислити реальний світ у певну образну систему. Вдивляюся у полотна художника, які є в його сільському помешканні, відчуваю щось особливе, притягуче до полотна та доторкніться до нього». Несміливо проводжу по картині пальцями й відчуваю, що вона об'ємна. Хоча й недостатньо чітко в справі, та розумію: не від багатьох шарів накладеної фарби, — усміхається художник, — нитки, ганчір'я, листя, квіти, вже і не пригадаю. Є художники, які навіть павутиння використовують. Чому б ні? Нині багато обдарованих митців можуть у стилі натуралістичного реалізму майстерно відобразити все, що є на поверхні. На такі полотна можна дивитися, навіть захоплюватися, але вдивлятися чомусь не хочеться. Немає бажання ні пірнути, ні потонути в них. Коли вперше бачиш полотна Михайла Николайчука, ніби не розумієш їх зміст, почататися до них знову й знову. У простому бачиш велике, але тільки після погляду зсередини. Митець вважає, що наше зло — у нас самих.

Багато корисного почерпнула від дружини Михайла Николайчука Марії. Жінка пече особливий гороховий хліб із грубих зерен. Основна його цінність — очищати шлунок та кишківник. Радить господиням під час посту готувати більше салатів із сирих буряків, моркви, капусти й редьки. Вона також, як мітла, вичищає людську середину до блиску. А чистка — це основа здоров'я. Господиня влітку збирає трави, з яких готує для сім'ї та гостей цілющі й смачні чаї. Джерело вітамінів — заморожені чорна смородина та дикі суниці. Все своє — від городу та лісу, тому цінне.

«Частіше потрапляйте до друзів, збирайтеся разом, — каже Михайло Николайчук, — спілкуватися, ділитися тим, що на серці. Тоді й власні негаразди та біди ніби дрібнішають...»

Хоча березневі дні вже значно довші, проте Русанівське надвечір'я плавно переходить у сутинки й вечір. Добре з цими людьми, за тишиною, та треба поспішати додому...

Галина ЮРКА - ТРП «Джерело».

Фото автора та Матвія НИКОЛАЙЧУКА.

Шевченківські дні

«І мене в сім'ї великій, в сім'ї вольній, новій, не забудьте пом'янути незлим тихим словом...»

«Вклоняюся тобі, Тарасе!»

Мудра, світла книга — то «Кобзар» Тараса,
На столі, як свято, білий коровай.
І пішло повір'я з дідівського часу,
Як «Кобзар» у хаті — буде щастя, знай.

Цього року людство святкує 203-ю річницю з дня народження Кобзаря, славного сина нашого народу — Тараса Шевченка. **Відзначення Шевченківських днів у Великоберезовицькій школі** розпочали інформаційними хвилинками, які провели учні 11-го класу для всіх школярів. Продовженням був бінарний урок української літератури (С. Б. Пришляк) та історії України (Н. І. Хабло) у 6-х класах.

Завершився день літературно-мистецькою вітальнею «Вклоняюся тобі, Тарасе!» Учні 6-11 класів читали поезії, інсценізували літературні твори, співали пісні на слова поета. Ведучі розповіли про дитинство та юність письменника, про його вдачу, таланти й оточення. Розказали про те, що в Україні Шевченко мав таку велику популярність, що помічності великого українця.

Кріпак із кріпаків, генерозували його дочасно втілював своє життя, аби не правда і сваволя, кривда і глум над чесною людиною не приходили на нашу землю. На завершення свята учням запропонували літературну вікторину, із запитань якої всі дізналися про цікаві віхи життя та творчості великого українця.

А в п'ятницю, 10-го березня, у школі відбувся конкурс читців, де наймодернішою школярі — учні 1-4-х класів читали свої улюблені поетичні твори великого Кобзаря.

Світлана ПРИШЛЯК, учитель української мови та літератури
Великоберезовицької ЗОШ І-ІІІ ст.

Учасники свята та вчителі-філологи
Світлана Пришляк і Наталія Федик.

Шануємо тебе, наш Кобзарю!

11 березня у клубі села Товстолуг відбувся вечір, присвячений 203-й річниці з дня народження Тараса Шевченка. Прийшли жителі села та гості із Застінки. Розпочалося дійство з молитви, яку разом з вірянами мовив о. Василь Собчук. Присутні на вечорі заступник голови Великогаївської об'єднаної територіальної громади Петро Бонзюх, староста сіл Товстолуг та Застінка Юрій Присяжний, сільський активіст Михайло Миколенко повідали про українського пророка, чий світоч згорів та допоміг майбутньому. Діти й молодь читали уривки з творів безсмертного Кобзаря, показали інсценізацію з його драм, виконали

пісні та хореографічні композиції. Вечір підготували завідувача клубом села Товстолуг Галина Депутат, художній керівник Мар'яна Шур,

мистецький керівник Мар'яна Корулюк, завідувача бібліотекою села Товстолуг Ольга Сопільник.
Галина ЮРСА – ТРР «Джерело».

Кобзарєва струна не вмирає

Уже вкотре Шевченківська весна ступила на нашу землю. Традиційно цими днями відбуваються літературні заходи, присвячені творчості поета.

Так, 9 березня у бібліотеку-філію с. Довжанка завітали шанувальники творчості Тараса Шевченка на літературну імпрезу, яку підготували завідувача бібліотекою Ольга Нацюк та завклубом Галина Михайлишин разом із учнями місцевої школи. Прозвучали проникливі і такі актуальні твори Шевченка.

У рамках заходу оформили книжкову виставку «Літопис Шевченкової долі» та провели вікторину «Як ми знаємо Шевченка».

Ольга Нацюк зазначила, що мистецька спадщина українського генія для нас не менш цінна, ніж його

Учасники заходу у бібліотеці-філії с. Довжанка

поезія. Вже за життя Шевченко мав заслужену славу видатного портретиста. Він виконав також велику серію пейзажів, архітектурних замальовок, книжкових ілюстрацій. Першим із українців опанувавши техніку офорту, створив низку композицій.

На завершення учасники виконали пісню «Реве та стогне Дніпр широкий».

Ольга НАЦЮК, завідувача бібліотекою-філією с. Довжанка.

«Ти у нашому серці, Україно, думами Шевченка гомониш»

Все минає... А Шевченка пам'ятає й шанує і Україна, й увесь світ! І не дарма, адже український пророк присвятив життя служінню народу. Великий Кобзар — втілення чесності, правди і безстрашності, а головне — великої любові до людини.

Щороку в перші дні березня у Мишковицькій ЗОШ І-ІІІ ст. вшановують творчість Тараса Шевченка.

Цьогоріч учителі-словесники І. Б. Звір та Н. С. Архітка разом із учнями 7-го класу К. Чурою, К. Карапулькою, учнями 8-го класу Н. Покорчак, С. Оленюк, Х. Ількевич, Т. Надіямою й учнями 11-го класу С. Гвоздин, М. Лєвченко, М. Сисак, І. Сисак, М. Пилипів майстерно інсценізували епізоди із дитинства Шевченка. Емоційно читали поезії Кобзаря учні 7-го класу Г. Брикайло, У. Сливяна, Л. Балицька, С. Пилипів. Пісні, виконані учнями 4-го класу І. Хмільєвською та А. Биковською, схвилювали присутніх.

Найбільше вразило гостей свята спільне виконання невмирущих творів генія нашого народу «Реве та стогне Дніпр широкий» і «Заповіт».

Запам'ятався присутнім виступ учителя української мови і літератури І. Б. Звір, яка присвятила Кобзареві свою поезію.

Г. Р. Драбик. Учні декламували поезії, виконували пісні на слова Тараса Шевченка. Своім співом полонив присутніх гурт «Співаночка» (учні 6-го класу Я.Бойко, М. Николин, Д. Боднарчук, А. Костик, К. Вібла, Я. Войціховська). Зворушливо звучали поезії Кобзаря у свята, учні 7-го класу, С. Погода та Х. Головата розповіли про цікаві сторінки з життя поета, а учні 7-8 класів О. Сисак, І. Сисак, М. Пилипів майстерно інсценізували епізоди із дитинства Шевченка. Емоційно читали поезії Кобзаря учні 7-го класу Г. Брикайло, У. Сливяна, Л. Балицька, С. Пилипів. Пісні, виконані учнями 4-го класу І. Хмільєвською та А. Биковською, схвилювали присутніх.

Найбільше вразило гостей свята спільне виконання невмирущих творів генія нашого народу «Реве та стогне Дніпр широкий» і «Заповіт».

Запам'ятався присутнім виступ учителя української мови і літератури І. Б. Звір, яка присвятила Кобзареві свою поезію.

Г. З. БИЧКОВСЬКА, практичний психолог,
класний керівник 5-А класу.

Відкритий лист до батька та пророка нашого народу Тараса Шевченка

Наш Тарасе! Славний батьку вільного народу!
Прийми шану від нащадків вкраїнського роду!
Оспівав ти нашу землю від краю й до краю,
І дитина, і дорослий — усі про це знають.
У віршах твоїх, Кобзарю,
Квітне «садох вишневий коло хати,
Хрущі над вишнями гудуть»,
А матері з малими дітьми у поле працювати йдуть.
Усе ти бачив, наш Тарасе, усе в душі переживав,
Картини радості та смутку з життя народу малював.
Умів народ з колін підняти,
Умів, Кобзарю, здивувати —
Славою козацьких ватажків,
Геройськими вмінням і хистом
Простих та вольних козаків!
У твоїх віршах, наш Тарасе, народ — це сила вікова!
А Україна — ненька-мати, «...як тая мати молода».
Ти вірив в свій народ, Тарасе! Пророк таяв мати майбуття,
Коли «не буде супостат», а буде мати і дитя.
А «супостат», наш батьку, знову прийшов у рідну нашу хату,
Приніс нам горе і біду, приніс смертей нам так багато...
А ми не хочемо, Кобзарю, ні з ким воювати,
А прагнемо лише одного — батьківську землю захищати!
У своїй державі творити і любити.
За Божими законами для України жити!
І ніколи, наш Тарасе,
Твоє пророче, віще слово, звучить, як «Заповіт»:
«Свою Україну любіть,
Любіть її...во время лютє, за неї Господа моліть».
Тарасе, великий батьку великого народу!
З тобою я! З тобою ми від роду і до роду!
Бо в нас усіх одна мета — щоб жила Україна-ненька,
Щоб квітла мова золота,
Щоб за народ наш повсякчас билось велике і мале серденько!

І.Б. ЗВІР.

Вітаємо!

17 березня святкує 50-річчя початковий відділ культури Тернопільської РДА **Віктор Михайлович НАВОЛЬСЬКИЙ**.

Щиро вітаємо здорового ювіляра. Бажаємо міцного здоров'я, особливого щастя, невичерпної енергії та наснаги. Нехай у вашому домі завжди панують мир і злагода, у серці – доброта, а у справах – мудрість і виваженість. Хай доля дарує радість, везіння, вірних і надійних друзів.

З повагою — працівники культури Тернопільського району.

Кафедра початкових класів та педагогічний колектив Великолибичеської ЗОШ І-ІІІ ст. ім. Я. Стецька вітає з 55-річчям учителя початкових класів **Ганну Павливну ПРОКОПИК**.

*Хай радість буде на роботі й удома,
Хай серце не знає ні смутку, ні втоми.
Здоров'я вам, щастя і добра
На довгі-довгі літа!*

Колектив ПП «Агрон» вітає із 30-річчям начальниці Відділу збуту **Сергія Бориславовича НАВОЙСЬКОГО**, тракториста **Романа Володимировича КАРПА**.

*В святковий день
Приміть вітання
Та найщиріші побажання:
Здоров'я, щастя та добра,
Наснаги, успіхів, тепла.
І повсякденно, повсякчас
Хай буде все у вас гаразд!*

Колектив Територіального центру соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Тернопільського району щиро вітає з ювілеєм соціального робітника с. Біла **Ганну Євгенівну УХМАН**, з днем народженням соціального робітника с. Романівка **Ірину Богданівну ХАНАС**.

*Здоров'я, щастя зичим не на рік —
На все життя бажаєм щиро,
Щоб радісним і довгим був ваш вік,
Щоб добром, любов'ю, спокоєм і миром!*

Працівники відділу освіти Тернопільської РДА та районного методичного кабінету вітають із днем народження методиста з навчальних дисциплін РМК **Оксану Марківну РОМАНЮК**.

*Хай щастя вікує у вашому домі
І радість хай з вами буде завжди,
Здоров'я міцного, щасливої долі
Нехай Господь Бог дасть на довгі роки.*

Вітаємо з днем народження виконавцю Ігровицької сільської ради, директора ПОП "Золотий колос" **Ярослава Володимировича СИМАКА**.

*Бажаємо миру і світлої долі,
Заталу, енергії, сил доволі.
Творчого вознику, віри й наснаги,
Щедрості серця, людської поваги.
На довгих стежках вашої ниви
Будьте завжди ви здорові й щасливі!*

З повагою — колектив Ігровицької сільської ради, члени виконкому, депутатський корпус.

Відділ культури Тернопільської РДА, районна організація профспілки, бібліотечні працівники району щиро вітають із 30-річчям завідувачу бібліотекою-філією с. Драганівка **Оксану Володимирівну БОРУХ**.

Зичимо вам щастя і здоров'я, успіхів у роботі, тепла і злагоди, родинного замирення і любові ваших рідних, близьких та друзів. Нехай здійснюються ваші творчі задуми і плани, минають негаразди і непорозуміння, а всі починання супроводжують надія та успіх. Хай доля збагачує вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням і радістю.

Справи приватні

ПРОДАМ

* пшеницю, ячмінь насінневий першої репродукції. Тел.: (097) 317-15-23, (097) 440-06-04, (068) 606-70-67.

* **мотоблоки нові (потужністю від 4 до 15 к. с.), трактори (від 12 к. с.), мототранспорт, двигуни різних потужностей, навесне обладнання. Гарантія, з/ч, безкоштовна доставка. Знайдете дешевше — віддамо ще дешевше. Тел.: (098) 598-94-84, (0352)49-30-00, (098) 259-19-58, (066) 665-36-06. Сайт: www.tractor_c.com ua**

ПОСЛУГИ

* СТО "Спектр" (м. Тернопіль, вул. 15 Квітня, 44) ремонтує двигуни, коробки передач, ходову частину, гальмівну систему, систему охолодження, паливну і вихлопну системи, здійснює комп'ютерну діагностику

Колектив Великолибичеської ЗОШ І-ІІІ ст. ім. Я. Стецька вітає із 70-річчям колишнього бібліотекаря школи **Гаврилишин Марію МИХАЙЛІВНУ**.

*Хай Бог вам пошле літа щасливі
І рівну стрічку сонячних доріг.
Нехай удача на життєвій ниві,
Неначе килим, стелиться до нів.*

Найщиріші вітання з днем народження надсилаємо завідувачій клубом с. Почапинці **Оксані Ярославівні ІГРАС**.

У цей святковий день бажаємо вам, щоб щастя завжди панувало у вашому домі, щоб всі негаразди та проблеми проходили повз, а в житті вас супроводжували тільки удача і гарний настрій!

З повагою — працівники відділу культури Тернопільської РДА, районного будинку культури, районна організація профспілки працівників культури.

Колектив НВК «Дичківська ЗОШ І-ІІ ст. ДНЗ» щиро сердечно вітає з 25-річчям педагога-організатора, вчителя природознавства **Ольгу Андріївну ТОПОЛЬНИЦЬКУ**.

*Бажаєм щастя і достатку,
Ясного неба і тепла,
В житті вам згоди й порядку,
Щоб доля світлою була.
В роботі – успіхів, везіння,
У справах – вічного горіння!
Від душі любові вам бажаєм
І хай вам Господь Бог допомагає.*

Колектив комунального закладу І-ІІ ст. с. Скоморохи надсилає вітання з днем народження вчителю математики **Марії Романівні КОМАНДІРСЬКІЙ**.

*В цієї дорозі для серця день
Бажаєм квітів і пісень!
Від друзів — щирих привітань,
Від зірки — здійснення бажань!
Від сонця — світла і тепла,
Щоб доля щедрою була!*

Вітаємо з днем народження депутата Великоберезовицької селищної ради **Олега Романовича КИРИЛІВА**.

*З днем народження вітаємо!
Здоров'я, щастя, удачі бажаємо.
Хай кожна днина буде жога,
Нехай благословить вас Мати Божа,
Нехай Ангел Божий поруч вас крокує,
А Господь многа літ дарує!*

З повагою — колектив Великоберезовицької селищної ради, депутатський корпус, члени виконавчого комітету.

Вітаємо з днем народження депутата Ігровицької сільської ради **Любов Ярославівну БУРМАКУ**, **Юрія Івановича ШУМАНСЬКОГО**.

*Хай доля дарує вам років багато,
Відпустить здоров'я міцного й добра,
Хай повниться ласкою рідна вам хата,
Й багато в ній буде любові й тепла.*

З повагою — колектив Ігровицької сільської ради, члени виконкому, депутатський корпус.

Вітаємо з днем народження вчителя математики Острівської ЗОШ І-ІІІ ст. **Ольгу Василівну ПЕЛЕХАТУ** та з 40-річчям учителя трудового навчання й образотворчого мистецтва **Надію Володимирівну КРАМАР**.

*Хай доля дарує вам років багато,
Відпустить здоров'я міцного й добра,
Хай повниться ласкою рідна вам хата,
Й багато в ній буде любові й тепла.*

Оголошення

Тернопільський об'єднаний міський військовий комісаріат проводить відбір осіб, які виявили бажання вступити до вищих військових навчальних закладів або військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів України

Перелік вищих військових навчальних закладів та військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів України

- Харківський університет Повітряних сил імені Івана Кожедуба (ХУПС)
 - Інститут ВМС НУ «Одеська морська академія»
 - Національна академія Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного
 - Військова академія (м. Одеса);
 - КВП Національного університету біоресурсів і природокористування України
 - Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації
 - Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка
 - ФВП Національного технічного університету Харківський політехнічний інститут
 - Житомирський військовий інститут імені С.П. Коротьова Державного університету телекомунікацій (ЖВІ ДУТ)
 - Кафедра військової підготовки Національного авіаційного університету (КВ11 НАУ)
 - Кафедра військової підготовки Одеського державного екологічного університету
- Для детальної інформації звертайтеся у Тернопільський об'єднаний міський військовий комісаріат: м. Тернопіль, вул. Тролейбусна, 5.**

Із 6 по 27 березня 2017 року в Головному управлінні Національної поліції в Тернопільській області розпочинається набір у поліцію на посади поліцейських роти патрульної служби поліції особливого призначення «Тернопіль»

Основні службові обов'язки поліцейського:

— охорона публічної безпеки та порядку в межах території України;

— несення служби та виконання поставлених завдань в зоні проведення антитерористичної операції;

— участь у розкритті злочинів, огляд місця події, виявлення слідів злочину та інших речових доказів;

— своєчасне реагування на заяви та звернення громадян.

Вимоги до кандидатів:

- громадянство України;
- вік від 18 років;
- середня освіта;
- знання Конституції України, ЗУ «Про Національну поліцію», ЗУ «Про запобігання корупції»;
- вільне володіння українською мовою.

Необхідні якості та навички:

— висока мотивація та орієнтація на якісні зміни в державі;

— аналітичні здібності, здатність систематизувати, узагальнювати інформацію;

— неупередженість і порядність;

— самостійність, організованість, відповідальність;

— наполегливість, рішучість, стриманість, здатність швидко приймати рішення в умовах обмеженого часу;

— стійкість до стресу, емоційних і фізичних навантажень;

— вміння аргументовано висловлювати свою думку;

— прагнення до розвитку та самовдосконалення.

Ми пропонуємо:

— зарплату від **8000 до 9000 грн.;**

Петриківська сільська рада оголошує конкурс на визначення суб'єкта оціночної діяльності для проведення незалежної оцінки об'єкта управління Петриківської сільської ради.

Назва об'єкта оцінки: вулична мережа с. Петриків загальною протяжністю 30273 м. Адреса об'єкта: с. Петриків Тернопільського району. Балансоутримувач: не визначений.

Мета оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта з метою взяття на баланс Петриківської сільською радою та достовірності бухгалтерського обліку.

Для участі у конкурсі претенденти надсилають: заяву на участь у конкурсі, копії установчих документів, копії кваліфікаційних документів оцінювачів, які працюють у штатному складі і яких буде залучено до проведення оцінки та підписання звіту, копії кваліфікаційних документів оцінювачів, які будуть залучені до проведення оцінки та їх підписання згоду, копії кваліфікаційних документів оцінювачів, видано Фондом державного майна України; інформацію про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів з незалежної оцінки державного майна; конкурсні пропозиції претендента щодо вартості виконання робіт відповідно до калькуляції витрат та терміну виконання робіт (подається в запечатаному конверті).

Конкурсну документацію приймають за адресою: с. Петриків, вул. Шептицького, 118 Б, 47720, приміщення Петриківської сільської ради. Конкурс відбудеться о 10 год. 31 березня 2017 року в приміщенні сільської ради. За додатковою інформацією звертатися за тел. 49-56-65.

Петриківський сільський голова В. М. КОРОЛЬ.

Байковецька сільська рада оголошує конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу юридичної та кадрової роботи.

Відмундо кандидатів: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста за напрямом підготовки у галузі знань «Право»; стаж роботи в органах місцевого самоврядування (на державній службі) на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років; вільне володіння державною мовою; вміння працювати з персональним комп'ютером.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи: заяву про участь у конкурсі; заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками; дві фотокартки розміром 4х6; копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присвоєння наукового ступеня; копію документації, що підтверджує особу; копію військового квитка для військовозобов'язаних; декларація особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, у порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції».

Документи приймають протягом 30 календарних днів із дня опублікування оголошення про проведення конкурсу за адресою: с. Байківці, вул. Січових Стрільців 43, Байковецька сільська рада; телефон 29-62-55. Додаткову інформацію щодо основних функціональних обов'язків, розмірів та умов оплати праці надає кадрова служба Байковецької сільської ради.

Байковецький сільський голова А. Р. КУЛИК.

автомобілів, чистку фурсунок, ремонт інжекторів, ремонт електрообладнання, зварювальні роботи. Тел.: (067) 700-55-02, 51-00-97.

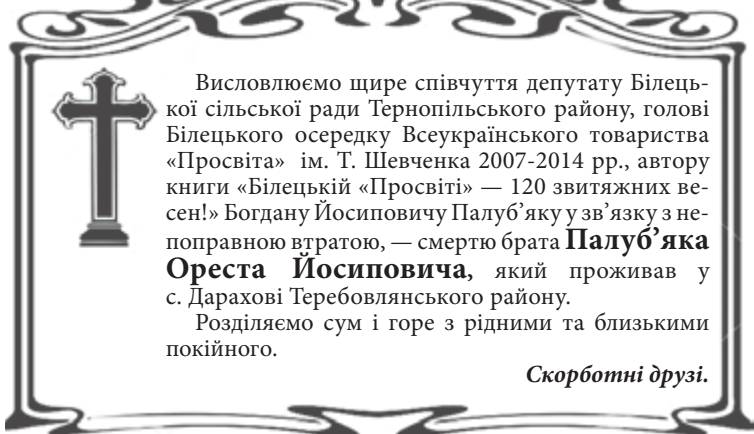
* лікування на бджолиних вуликах, бджолоужалення, інгаляція, пилко, перга, фурацилін, мед, вощина міль, мертві бджоли. с. Чернелів-Руський Тернопільського району. Тел.: (067) 945-51-86, (068) 539-25-33, (097) 207-65-23 (Орест Михайлович Лук'янець).

* копіютерна діагностика автомобілів, усунення помилок, чистка фурсунок. Тел.: (097) 435-19-18.

* здам в оренду кімнату під офіс, 20 м. кв. (м. Тернопіль, вул. 15 Квітня). Тел.: (067) 700-55-02, 51-00-97.

РОБОТА

* **на роботу в СТО потрібний автоелектрик, автослюсар. Тел.: 51-00-97, (067) 700-55-02.**

Висловлюємо щире співчуття депутату Білецької сільської ради Тернопільського району, голові Білецького осередку Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка 2007-2014 рр., автору книги «Білецькій «Просвіті» — 120 звитяжних весен!» Богдану Йосиповичу Палуб'яку у зв'язку з неоправною втратою, — смертю брата **Палуб'яка Ореста Йосиповича**, який проживав у с. Дарахові Тербовлянського району.

Розділяємо сум і горе з рідними та близькими покійного.

Скорботні друзі.

ПОНЕДІЛКА 20 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини...

ВІТОРК 21 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини...

СЕРЕДА 22 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини...

ЧЕТВЕР 23 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини...

П'ЯТНИЦЯ 24 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 15.00, 21.00, 05.10 Новини...

СУБОТА 25 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00, 07.00, 08.00, 14.25, 22.45, 23.20, 00.15 Погода...

НЕДІЛЯ 26 БЕРЕЗНЯ. ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ. 06.00 Світ православ'я, 06.30, 07.00, 08.05, 20.15, 23.15, 00.15 Погода...

Подільське СЛОВО. Виходить з березня 1967 року. Засновник — Тернопільська районна газета. Головний редактор: Наталя ЧаПРАК. Відповідальний секретар: Людмила КАЛИТА. Бюджетерія, довідки: 528830. Журналісти: Лілія КУЛЕНІЧ. Верстка: Людмила Калита, Іван Юзків. Адреса редакції: м. Тернопіль, вул. Бродівська, 17. Email: podilske_slovo@ukr.net. Реєстраційний номер ТР №186. Індексація 61357. Тираж 1628. ЗП №154. Газета виходить у п'ятницю. Віддруковано: ТОВ "Поділля-Тер", м. Тернопіль, вул. Текстильна-28, тел. (0352) 52-27-37.

Мандруючи краєм | Пізнаємо маловідоме

9 місць Західної України, які варто відвідати

Незабаром — тепла пора року, час відпусток, подорожей вихідними днями. Пропонуємо відвідати цікаві місця, помилуватися красою рідного краю і поринути в його історію і світ легенд...

Розгірче (Львівська обл.)

Однією з історично-культурних цінностей Львівщини є Печерний монастир поблизу села Розгірче. Це унікальний зразок скельного сакрального будівництва XIII-XVI століть, яке не є типовим для Галичини.

Монастир розташований на пагорбі, звідки надкиривається чудовий краєвид на всю навколишню місцевість і долину річки Опір. Скельні печери розміщені в два яруси. На нижньому були житлові приміщення, а на верхньому — церква, на місці якої тепер лише маленька ікона, встановлена у 2003 році.

Тараканівський форт (поблизу с. Тараканів, Рівненська обл.)

Неподалік Дубно збереглася перлина фортифікаційного мистецтва — Тараканівський форт, збудований Російською імперією. У XIX ст. він був цілком самостійною військовою одиницею. Займаючи площу понад 4 га та маючи 7 підземних рівнів, уміщав на своїй території хлібопекарню, пральню, церкву, морг, телефонний зв'язок, 3 колодязі з водою та інші споруди, необхідні для життя гарнізону. Нині Тараканівський форт зустрічає відвідувачів складною системою підземних ходів, тунелів, приміщень, ДОТів, сходів. До форту можна потрапити через входи у чотирьох ровах, які оточують будівлю.

Бакота (поблизу смт Стара Ушиця, Хмельницька обл.)

Цього місця немає на карті. Тепер так називають територію вздовж берегів Дністра поблизу залишків одного з найста-

рших монастирів України. Тут над кришталевою водою панує дух вікової історії. Кам'янець-Подільського району. Але його ви не знайдете на карті України. Колишні мешканці не можуть повернутися, поблукати між порожніми хатами, подивитися на закинуті садки. Бо там, де колись була Бакота, у зв'язку з будівництвом Дністровського гідрозузда, національного Дністерського парку «Подільські Товтри».

Джуринський (Червоногородський) водоспад (с. Нирків, Тернопільська обл.)

Джуринський водоспад вважають найвищим рівнинним водоспадом, хоча про нього мало відомо за межами Тернопільщини. Висота найвищого з трьох каскадів — аж 16 м. Джуринський каньйон, де і є Червоногородський водоспад, належить до десятків найкрасивіших місць України. За переказами водоспад штучно утворили турецько-татарські полчища, які в 1620 році, після перемоги польських і козацьких військ, усе руйнували на своєму шляху від Кам'янця-Подільського до Львова й Перемишля. Справа в тому, що річка Джурин колись була доволі повноводною. Вона утворювала петлю завдовжки кілька кілометрів, омиваючи червоногородське поселення. Щоб здобути замок, від якого до сьогодні залишилися тільки одна башта (друга кілька років тому тьвалася), турки перегородили шлях річці. Нове русло й утворило водоспад.

Заліщики (Тернопільська обл.)

Це невеличке курортне містечко лежить у мальовничій долині на лівому березі Дністра, немов би на півострові. Дністер витанцює навколо цього райцентру на півдні Тернопільщини такі райони, що, здається, от-от задушить невелике місто в своїх глибоких обіймах. А Заліщики і не пручаються, адже саме завдяки височеним берегам Дністра це подільське місто може похвалитися середземноморським кліматом. Протилежний, буковинський,

берег Дністра, що оточує Заліщики з трьох сторін, підноситься над рікою 70-120-метровою стіною. Саме з цього боку відкривається запаморочливий краєвид міста та вигини Дністра.

Манявський водоспад (с. Манява, Івано-Франківська обл.)

Це один із найвищих і найкрасивіших карпатських водоспадів. Розташований у мальовничій ущелині серед стрімких гір. Висота — приблизно 18 метрів. Нижче і вище за течією є кілька двометрових порогів. Поблизу в лісі на скелі над річкою зберігся старовинний монастир-скит XVII в. Його заснував виходець із Афону, монах Йов Княгинецький. Колись цей монастир був обнесений кам'яною стіною, за якою жителі сіл ховалися під час нападів турків і татар. У минулому тут містилася бібліотека стародруків. За переказами, сюди неодноразово навідувався один із ватажків опришківського руху Олекса Довбуш. Красива природа Карпат, чисті гірські річки й повітря, цікаві маршрути для зеленого туризму, святі місця і спокій мають цілющий вплив на кожного, хто хоче відпочити від великого міста.

Поповичі (Львівська обл.)

У XIX ст., відповідно до концепції безпеки Австро-Угорської держави, Перемишль було обрано стратегічним пунктом, тому навколо міста, на пагорбах, що його оточують, побудували 45-кілометровий ланцюг оборонних укріплень. Це була одна з найбільших фортець Європи, яка складалася з 57 фортів, 6 із яких опинилися на прикордонній території України і доступні для огляду туристами. Найкраще збережений форт «Дзевенчиці». Він має багатоярусну будову, а від стежки, що поряд рову біля

форту, пролягають багато відгалужень. Форти, розташовані північніше — «Лисичка», «Биків» і «Плешевичі» — збереглися гірше. Далі на північ — форт «Марушка Ліс». Кожен із них оточений ровом. Цікавим є і те, що у цій місцевості щороку 1-3 липня проводять фестиваль мистецтв «Fort.Missia».

Урочище «Прийма» (поблизу м. Миколаїв, Львівська обл.)

Унікальне за своєю красою та історією урочище розкинулося за 2 км від м. Миколаєва Львівської області. За словами археологів, тут збереглися залишки давньоруського городища, зокрема його печери. Також ви любите прадавнього минулого? Як історичні розкопки, вам буде цікаво відвідати й «житло» неандертальців, яке було знайде на території урочища. Та найцікавіше — це абсолютно фантастичний та нереальний зовнішній вигляд цього гроту-поселення.

Тунель кохання (поблизу с. Клевань, Рівненська обл.)

Його утворили зарості дерев, кущів, які сплелися між собою у конструкцію арочної форми. Побачивши це вражаюче зелене диво вперше, важко повірити, що створила його природа, а не ландшафтний дизайнер. У травні листя дерев і кущів, а також квітучі рослини утворюють навколо залізничної колії наче вкривий шовковистим зеленим килимом тунель.

Одна з легенд стверджує, що таке диво природи з'явилося після трагічної смерті однієї місцевої пари закоханих. Проте, напевно, природа змогла створити Тунель кохання після того, як колюю троху занедбали і припинили вчасно обрізати гілки. Дерева та кущі розрослися, товарний потяг, який ходив тут щодня, скеровував напрям їхнього росту — так і утворилася природна арка, котра тепер стала улюбленим місцем туристів і молодят.

Підготувала Соломія ШАЛАЙ.

Життя як воно є

Будьте щасливі!

20 березня — Міжнародний день щастя. Люди споконвіку прагнуть бути щасливими і намагаються зрозуміти, як цього досягти. Проте уявлення про щастя у кожного з нас своє. Для одних — це достаток, успіх, кар'єрний ріст, визнання, для інших — кохання, злагода в родині. Зазвичай, це сукупність різних аспектів, які, на думку людини, мають зробити її щасливою. І відсутність хоча б одного призводить до невдоволення життям, розчарування та навіть депресії.

Моя бабуся, яка дожила до 90 (!) років, яку я, до речі, вважаю дуже мудрою жінкою, згадуючи свій непростий життєвий шлях, казала: «Люди колись жили бідніше, але були щасливіші. Не забували собі голови багатством. Є дах над головою, хліб на столі і чистина в колиці — ото тобі і щастя, і багатство. А тепер? Понабудували хатів поверхових, їздять на машинах, шафи і комори забиті всіляким добром, а самі ходять, як хмари — задумані, незадоволені. Понапридумували собі якісь проблеми, депресії. Вийди на вулицю — почувеш десь пісню чи сміх? А колись було...»

Звичайно, життя не стоїть на місці. Змінюється світ, змінилися

ми і наші цілі, пріоритети, уявлення про щастя та гідне життя. Але... Спробуйте пройти такий простенький тест. Назвіть:

- п'ятох найбагатших людей світу;
- п'ятох переможців «Міс Всесвіт»;
- десятох володарів премії «Оскар»;
- десятох лауреатів Нобелівської премії.

Ну як, вдалося? Не переймайтеся, ніхто не пам'ятає вчорашні переможці. І аплодисменти стихають, і нагороди припадають пилом, і переможці йдуть у забуття.

А тепер спробуйте назвати:

- трьох людей, яких ви вважаєте своїми вчителями;

- трьох людей, які були поряд із вами у скрутну хвилину;
- двох людей, яких ви вважаєте найкращими друзями;
- одну людину, заради якої ви могли б віддати все, навіть життя.

Ну що? Якщо вам це вдалося — ви вже щаслива людина. І зауважте, люди, які щось важать у вашому житті, не обов'язково знамениті, багаті чи успішні. Цінують їх — вони і є ваше найбільше багатство!

Наше щастя, як і наше життя, залежить від нас самих! Воно завжди поруч із нами, бо воно перебуває в нас.

Наталія ЧАПРАК.

Спортивні досягнення

Дякуємо за підтримку!

Першого дня березня на базі Великоглибочецької ЗОШ I-III ступенів імені Ярослава Стецька відбулися змагання з баскетболу серед учнів загальноосвітніх шкіл Тернопільського району. Команда Товстолузької школи, в якій я навчаюся, посіла перше місце. Нашими суперниками були дівчата з Великого Глибочка, Довжанки та Настасова.

Щиро дякуємо мудрому наставнику, вчителю фізичної культури Богдану Михайловичу Стечишину, завдяки старанням якого ми змогли перемогти. Висловлюємо

також вдячність нашій спонсорам Юрію Романовичу та Наталії Григорівні Беразовським. Їхня фінансова підтримка дала змогу тренуватися у просторому спортзалі в новенькій спортивній формі. Вочевидь, у цьому також секрет нашої перемоги. Дякуємо вчителям та учням, які вболівали за нас! Ми відчували вашу безмежну підтримку. Ця перемога для вас. Ця перемога для тебе, наша рідна школо!

Катерина ПОВРОЗНИК,
учениця 11 класу
Товстолузької ЗОШ I-III ступенів.

Спорт | Ініціативи громади

Чарівники м'ячика і ракетки

Нещодавно в Байковецькій об'єднаній територіальній громаді відбувся перший чемпіонат із настільного тенісу. Змагання провели у спортивному залі Шляхтинської загальноосвітньої школи I-II ступенів імені Олександра Барвінського. В тенісних баталіях узяли участь 24 учасники з кожного населеного пункту громади. Їхню спортивну майстерність оцінювали компетентні судді — Руслан Касарда, Зеновій Могильський та Мар'ян Гарбуз.

За підсумком нас'янен гарного дня, призерами вікової групи до 18 років стали: I місце — Юрій Юрків (Дубівці), II місце — Максим Касарда (Байківці), III місце — Віталій Лагіш (Шляхтинці); старші 18 років: I місце — Мирослав Демковський (Курники), II місце — Віталій Микитюк (Байківці), III місце — Іван Ясенко (Шляхтинці). Серед жінок перемогою здобула Тетяна Куртєва, друге місце посіла Юлія Майловська з Курників, третє — Христиня Юрків із Дубівців.

Футбол | Єврокубки

Неможливе можливо

У Лізі чемпіонів таке трапилося вперше. Іспанська «Барселона», програвши в першому матчі 1/8 фіналу ЛЧ французькому ПСЖ із рахунком 4:0, зуміла створити диво і відіграти відставання. Поки що жодна команда не може похвалитися таким досягненням у найпрестижнішому клубному турнірі Європи.

За три хвилини до закінчення основного часу гри каталонцям необхідно було забивати аж три голи — і вони виконали це надскладне завдання! Щоправда, їм трохи допоміг арбітр, призначивши у ворота парижан «намальований» Луїсом Суаресом пенальті. До слова, перед тим за подібне подіння в карному майданчику рефері показав уругвайцю жовту картку. Після цього вболівальники почали гуртувати: «Барса» не може — суддя помилюється. А фанати, які вважають, що «Барса» незалежно пройшла в наступний раунд ЛЧ, почали підписувати петиції, щоб цей поєдинок переграти. Наразі вдалося зібрати понад дві тисячі підписів.

Але як би там не було, футболісти «Барселони» показали неймовірний футбол, мотивували себе і досягли успіху. Сайт football.ua згадав поєдинки Ліги чемпіонів, в яких команда провалу в першому матчі.

«Лінфілд» — «Копенгаген», сезон 1993-1994, 1/16 фіналу. Після поразки в першому матчі в Північній Ірландії (3:0) данці перемогли вдома. Третій м'яч Ларс Нільсен забив на другій компенсованій хвилині красивим ударом зі штрафного. В овер-таймі Кім Мікельсен зробив рахунок 4:0, вивівши «Копенгаген» у наступний стадійний раунд головного клубного євротурніру.

«Динамо» — «Барселона», сезон 1993-1994, 1/16 фіналу. В Києві «динамівці» виграли (3:1), граючи з 28-ї хвилини в меншості. Але в повторному матчі перевага іспанців була неймовірною. За «Барсу» тоді виступали Хосеп Гвардіола, Рональд Куман, Ромаріо, Мікаель Лаудруп. 4:1 — далі пройшли «синьо-гранатові», які дійшли до фіналу цього розіграшу Ліги, де поступилися «Мілану». За схожої ситуації на цьому етапі того сезону Ліги чемпіонів «Аустрія» пройшла норвезький «Русенборг».

«Стяуа» — ПСЖ, другий кваліфікаційний раунд, сезон 1997-1998. У першому матчі «Стяуа» здолала ПСЖ із рахунком 3:2, але парижанам зарахували технічну поразку (3:0), оскільки за них грав дискваліфікований гравець. Але французи без проблем відіграли цей гандікап (5:0).

ЦСКА — «Мольде», другий кваліфікаційний раунд, сезон 1999-2000. Фаворитом цієї пари вчлї вважали Росію — ЦСКА. Арміїці були впевнені у своїх силах, особливо після першої гри (2:0). У повторній зустрічі в першій сорокап'ятихвилинці рахунок залишався невідкритим, а норвежці не створили жодного голювчого моменту. Проте після перерви оборона росіян розвалилася. В результаті — перемога «Мольде» (4:0).

«Челсі» — «Барселона», чвертьфінал, сезон 1999-2000. Гра «Челсі» того періоду нагадувала американські гірки. Спочатку лондонці обіграли «Барсу» (3:1). У матчі-відповіді основний час поєдинку закінчився з аналогічним рахунком, але вже на користь іспанців. В овер-таймі каталонці довели справу до 5:1.

«Мілан» — «Депортиво», чвертьфінал, сезон 1999-2000. «Мілан» був чинним чемпіоном ЛЧ із буйовим складом — Діда, Мальдіні, Костакурта, Кафу, Гаттузо, Пірло, Зеєдорф, Кака, Індагі, Шевченко. Тому й не дивно, що в першій зустрічі міланці розгромили іспанський «Депортиво» (4:1). Проте згодом іспанці на зло скептикам довели одну з найгучніших сенсацій Ліги чемпіонів, обігравши суперника в матчі-відповіді з рахунком 4:0.

«Реал» — «Монако», чвертьфінал, сезон 1999-2000. Інтрига цього протистояння полягала насамперед у тому, що у складі «Монако» грав Фернандо Морієнтес, якого мадридці

віддали в оренду цієї команди. Саме він, як з'ясувалося, зіграв ключову роль у успіху монегасків. У першій зустрічі Фернандо на останніх секундах скоротив відставання в рахунку (4:2), а в другій забив один із трьох м'ячів (3:1). Завдяки більшій кількості виїзних голів відбулося «Монако».

«Наполі» — «Челсі», 1/8 фіналу, сезон 2011-2012. У Неаполі лондонці поступилися (3:1). Після цього в англійців змінився головний тренер (Роберто Ді Матео замість Андре Вільша-Боаша), який зміг налаштувати підопічних на повторну зустріч. 4:1 — цього разу перемога «Челсі», котрий того сезону виграв Лігу чемпіонів.

«Мілан» — «Барселона», 1/8 фіналу, сезон 2012-2013. Фаворитом цієї пари з самого початку вважали «Барсу», але «Мілан» у першому матчі надійно зіграв в обороні, не давши супернику жодного шансу (2:0). У повторному поєдинку все стало на свої місця — каталонці перемогли з рахунком 4:0.

«Шахтар» (Караганда) — «Селтік», плей-оф кваліфікації, сезон 2013-2014. Уже сам факт перемоги Караганди в першій грі (2:0) був дивним. Однак згодом шотландці здолали «гірників» із рахунком 3:0, забивши вирішальний гол на останній хвили-

ні основного часу другого тайму. «Олімпіакос» — «Манчестер Юнайтед», 1/8 фіналу, сезон 2013-2014. Несподівано для всіх греки виграли в домашньому матчі (2:0). «Манчестеру» в повторній зустрічі допоміг хет-трик Робіна Ван Персі (3:0).

«Легія» — «Селтік», третій раунд кваліфікації, сезон 2014-2015. Варшавська «Легія» доволі легко обійшла «Селтік», перемігши в обох матчах (4:1, 2:0). Проте у складі польської команди грав дискваліфікований футболіст, за що шотландцям зарахували технічну перемогу (3:0), що дало їм можливість пройти далі.

«Порту» — «Баварія», чвертьфінал, сезон 2014-2015. Особливість цього протистояння в тому, що «Баварія» після поразки на виїзді (3:1) упевнено розібралася з «Порту» у повторній зустрічі (6:1) без своїх лідерів — Ар'єна Робена, Франка Рібєрі і Бастіана Шванштайгера, які були травмовані.

«Вольфсбург» — «Реал», чвертьфінал, сезон 2015-2016. Того сезону мадридці виграли Лігу чемпіонів, але все для них могло закінчитися ще у чвертьфіналі. В першій грі «корольський клуб» поступився німцям 2:0, але пройшов далі завдяки хет-трику Крістіану Роналду (3:0).

Підготував Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Спортивний калейдоскоп

ЦЕНТРАЛЬНИЙ СТАДІОН
ФУТБОЛ
19
БЕРЕЗНЯ
16:00

ФК ТЕРНОПІЛЬ
М. ТЕРНОПІЛЬ

VS

ФК СУМИ
М. СУМИ

РАЗОМ ПЕРЕМОЖЕМО!

ПОЗІГРАШ ПРИЗІВ ВІД ПАРТНЕРА ПФЛ, ТМ SWIFT

АКЦИОНЕРНА компанія health club

КАРЧУНА

АНІМАТОР

Наприкінці цього тижня після зимової перерви відновлюються матчі першої ліги України. Футбольний клуб «Тернопіль» на власному полі 19 березня приймає ФК «Суми». Початок матчу о 16 год. Запрошуємо вболівальників підтримати команду рідного міста!

Київські «динамівці» в рамках 21-го туру Української прем'єр-ліги минулими вихідними поступилися на виїзді кривани пропустили голи в кожному таймі. Таким чином, у турнірній таблиці між лідером національної першості доонецьким «Шахтарем», який обіграв луганську «Зорю» (2:1), і «Динамо» утворилася справжня прірва — 16 очок. Результати інших матчів звітного тижня: «Карпати» - «Волинь» — 2:1, «Олександрія» - «Дніпро» — 0:0, «Чорноморець» - «Сталь» — 0:1, «Олімпік» - «Ворскла» — 3:2.

Цього тижня визначилися всі чвертьфіналісти Ліги чемпіонів. Ними стали «Ювентус», який знову обіграв «Порту» (1:0), «Лестер Сіті» пробився в цю стадію вперше у своїй історії, сенсаційно здолавши на власному полі минулорічного переможця Ліги Європи іспанську «Севілью» з рахунком 2:0, мадридський «Атлетіко» (0:0 з «Байєром») і «Монако» (монегаски перемогли «Манчестер Сіті» 3:1). Нагадаємо, раніше право зіграти у чвертьфіналі ЛЧ виборили «Баварія» та «Барселона», «Борусія» (Дортмунд) і мадридський «Реал». Жеребкування 1/4 фіналу ЛЧ відбудеться у п'ятницю, 17 березня.

Український півзахисник бельгійського «Генка» Руслан Малиновський минулого тижня забив зі штрафного у ворота «Гента» в рамках 1/8 фіналу Ліги Європи. Крім цього, через кілька хвилин він віддав результативну передачу на свого партнера. В результаті матч закінчився перемогою команди українця з рахунком 2:5. Довою ж у неділю, 12 березня, Руслан забив гол і допоміг відзначитися одноклубнику в черговому турі бельгійського чемпіонату проти «Вестерло» (4:0).

За результатами голосування вболівальників, українська тенісистка Еліна Світоліна стала найкращою в лютневому турі Жіночої тенісної асоціації (WTA). За українку проголосували 63% користувачів. Вона набрала більше голосів, ніж французька Крістіна Младеновіч (27%) та чешка Кароліна Плішкова (10%). Нагадаємо, в лютому 2017-го Світоліна виграла турнір в Тайбеї і Дубаях. Після цього наша тенісистка вперше в історії українського жіночого тенісу піднялася в топ-10 рейтингу WTA.

Національна збірна України втратила одну позицію і посіла 31-шу позицію в березневому рейтингу Міжнародної федерації футболних асоціацій (ФІФА). Українські збірники поступилися своїм попереднім місцем Сенегалу. Очолює список Аргентина. За нею розташувалися Бразилія та Німеччина. В першу десятку також входять Чилі, Бельгія, Франція, Колумбія, Португалія, Уругвай та Іспанія.

Підготував Андрій ОМЕЛЬНИЦЬКИЙ.

Домашня аптечка

Кориця і мед на допомогу здоров'ю

Кориця з медом — ідеальне поєднання: смачне, корисне й ароматне. Цілющі властивості кориці, і меду вражають, їх суміш творить чудеса. У народній медицині її використовують для лікування багатьох хвороб, а також для різноманітних процедур для краси й омолодження. На основі кориці з медом здавна готували поживні напої, лікувальні настої, оздоровчі чаї, додаючи лимон або імбир.

Профілактика інфаркту

Щодня їжте на сніданок хліб, намащений замість масла медом і меленою корицею. Це знижує рівень холестерину і рятує від інфаркту. Навіть ті, хто його переніс, можуть уникнути повторного.

Підвищення життєвого тону

Якщо постійно втолюєтеся і відчуваєте слабкість, попрацюйте енергетик: 1/2 столової ложки меду розчиніть у склянці води, додайте корицю. Пийте зранку натщесерце і після полудня, приблизно о 15 год., відчуєте бадьорість і сили діяти.

Лікування артриту

Щодня вранці і ввечері випивайте склянку теплої води з 2 чайними ложками меду і половиною чайної ложки кориці. Регулярний прийом виліковує навіть хронічний артрит.

Зниження рівня холестерину

2 столові ложки меду і 3 чайні кориці, змішані з 2 склянками теплої води, зменшують рівень холестерину в крові на 10%

протягом 2-х годин. Прийом суміші тричі на день нормалізує рівень холестерину навіть у хронічних хворих.

Зміцнення імунітету

Щоденний прийом меду і кориці зміцнює захисні функції організму від бактерій і вірусів, підвищує здатність лейкоцитів боротися з бактеріальними і вірусними захворюваннями.

Допомога при циститі

2 столові ложки кориці і 1 чайну ложку меду розмішати в склянці злегка теплої води. Це допоможе знищити інфекції сечового міхура.

Попередження випадання волосся

Перед миттям голови змащувати коріння волосся пастою із розігрітої оливкової олії (1 столова ложка), 1 столової ложки меду, 1 чайної ложки кориці. Тримати 15 хвилин. Потім промити волосся теплою водою. Навіть 5 хвилин досить, щоб був помітний ефект.

Усунення грибка шкіри й нігтів

Суміш меду і кориці (в однакових кількостях), нанесена на уражені частини шкіри і нігтів, успішно виліковує грибок та інші види шкірних інфекцій.

Очищення шкіри від вугрів

Приготувати пасту з 3 столових ложок меду і 1 чайної ложки кориці. Змащувати прищипу перед сном. За 2 тижні прищипи зникнуть повністю.

Позбавлення від відчуття важкості в шлунку

1/2 чайної ложки меленої кориці додати до 2 столових ложок меду, приймати перед їдою для зниження кислотності, покращення травлення й усунення метеоризму (здуття).

Надання подиху свіжості

Щоб зберегти зяемний запах у роті і додати смаку дня, зранку полощуть горло і ротову порожнину гарячим розчином меду з корицею.

Полегшення перебігу застудних захворювань і грипу

Приймати 1 столову ложку теплої меду з 1/4 чайної ложки кориці 3 рази на день. Виліковує кашель, очищає носові ходи.

Зменшення болю при остеохондрозі, заборя

1 чайну ложку кориці ретельно розмішати з 1 столовою ложкою меду. Нанести легкими масажними рухами на боліче місце, укутати. Знімати, якщо відчувається сильне печіння.

Подовження молодості

1 столову ложку кориці заварити в 3-х склянках води. Охолодити й змішати з 4 столовими ложками меду. Пити по 1/4 склянки 3-4 рази на день. Зберігає шкіру свіжою і м'якою, сповільнює старіння.

Будьте здорові!

Підготувала Соломія ШАЛАЙ.

Дитячий майданчик

Історія про Надійку та гаманець

Теплого весняного дня Надійка поверталася після уроків додому. Дівчинка неквапливо йшла вулицею, радіючи золотавому сонечку, що весело світило на лазуровому небі. Вона не поспішала додому, а з цікавістю розглядала все, що траплялося на її шляху: рудого kota, веселу зграйку горобців, людей, котрі прямували назустріч. Особливо подібалося Надійці роздивлятися вітрини крамниць.

«Ох, — думала дівчинка, затримавшись біля магазину, де продавали мобільні телефони, — коли вже мені куплять новеньку мобільку з фотокамерою?»

Така вже була в її найліпшої подружки Юлі. Надійка їй заздрала, проте батьки не поспішали придбати дорогу річ.

— От закінчиш рік із гарними оцінками, тоді й подаруюмо, — пообіцяла доньці мати.

Дівчинка сумно зітхнула: «Це буде не скоро. Та ще й доведеться постаратися».

Вона підійшла до зупинки й сіла на лавку. Очікуючи на автобус, безтурботно наспівувала веселу пісеньку й крутила на пальці зв'язку ключів із брелоком у вигляді метелика.

Незграбний рух — і метелик разом із ключами полетів на землю. Надійка нахилилася, щоб їх підняти, й помітила під їх підняття старенький коричневий гаманець. Взяти його їй озирнулася: може, десь поруч є його власник. Але на зупинці нікого, крім неї, не було. Дівчинка розкрила гаманець і побачила всередині купу грошей. Почала їх рахувати. Це була величезна, навіть астрономічна для неї сума — майже півтори тисячі гривень. Таких грошей їй ще не доводилося тримати в руках.

Подумки Надійка вже почала їх витратити: спочатку купити морозиво, цукерки й тістечка. Багато — скільки

захоче. А потім... «Вирішу пізніше», — подумала вона й стрімголов помчала до кафе. Сидячи за столиком й запахуючи до рота вже четверте тістечко, яке вона замовила після двох порцій крем-брюле та пляшки кока-коли, дівчинка почувалася кепсько. Від солодощів їй вже нудило.

«Що ж іще купити? — роздумувала маленька ласунка. — Мобільку — ось що я собі куплю! Придбаю такий телефон, що Юлька від заздрощів лусне».

У магазині Надійка вибрала гарний рожевий телефон. Такого ніхто з її класу не мав. Витративши майже всі гроші, поклала решту в гаманець і поїхала додому.

У своїй кімнаті Надя дістала покупки й узялася її розглядати. Двері раптово відчинилися. Мати кинула стурбований погляд на доньку, яка ледве встигла сховати мобільку за спиною.

— Ти часом не захворіла? Чому не йдеш обідати?

— Уже йду, — неохоче відповіла дівчинка.

Її досі нудило від тістечок, але вона змушена була їсти борщ і гречану кашу, аби мама нічого не запідозрила, бо ж могла відібрати телефон і насварити.

Зранку, як і завжди, мати зробила бутерброди, відкрила портфель доньки, щоб покласти їх туди, аж раптом побачила рожеву мобільку.

— Чий це телефон? — жінка

розгублено покрутила в руках дорогу річ.

— Мені його Юля дала, — збрехала Надя, ховаючи очі від допитливого погляду мами.

— Треба негайно повернути, доки ти його не зламала. Я подзвоню батькам Юлі й віддам їм телефон.

— Ні! Не дзвони! — з відчаєм у голосі заперечила дівчинка. Мати допитливо подивилася на неї, опитуючи поведінку.

Надійка почервоніла від сорому. Доведеться зізнатися мамі, що вона їй збрехала.

— Це моя мобілька, — тихо промовила вона.

— Ти її вкрала? — злякалася жінка.

— Ні! Купила.

Надя розповіла, як знайшла на зупинці гаманець. Вона дістала з портфеля свою знахідку, щоб довести, що каже правду. Мати узяла до рук гаманець і уважно роздивилася його вміст. Окрім грошей, у ньому було пенсійне посвідчення на ім'я Матвія Степановича Хоменка та рецепт на ліки.

— Скільки грошей було в гаманці? — поцікавилася жінка.

— Півтори тисячі гривень. — Ти все витратила на телефон?

— Так. А ще на тістечка й морозиво, — неохоче зізналася донька.

— Доведеться всі гроші повернути власникові гаманця. — Не хочу! Не поверну! —

Надя сердито тупнула ніжною, з очей бризнули сльози. — Я їх не вкрала, а знайшла. Отже, вони належать мені.

— Ні, вони належать хворому дідусеві. Якщо ти не повернеш грошей, Матвієві Степановичу не буде за що купити ліки. Залишити мобільний собі — те саме, що обікрати стару, немічну людину, — жінка обійняла засмучену доньку й витерла сльози, щоб повернути гаманець. Ти ж не крадійка, а добра дитина. Доню, ніколи не втрачай людяності. Завжди залишайся порядною та чесною людиною.

— Добре, я віддам гроші, — хоч як Надійці було шкода новенького телефона, але вона погодилася.

А після уроків разом із матою пішла до магазину, щоб перекнути телефон. Дівчинка гірко зітхнула, востаннє поглянувши на омріяну мобільку. Вона почувалася нещасною.

За півгодини жінка з дитиною вже стояли на порозі будинку, де мешкав Матвій Степанович. Двері їм відчинив сивий дідусь, який спирався на милиці. Мати Надійки пояснила йому, що вони прийшли йому, що вони прийшли йому, який знайшла її донька. Старенький розчулившись від щастя, що всі гроші й документи на місці. Зі сльозами на очах він так щиро дякував дівчинці, що жаль, який вона відчувала, повернувши телефон до крамниці, безслідно минув. Тепер Надя знала, що вчинила правильно. В очах матері вона бачила гордість за неї і почувалася щасливою. Адже робити добрі вчинки дуже приємно.

Ксенія ДЕРИЗЕМЛЯ.

Лабіринт

Знайди слова на букву "Т"

Знайди відмінності

